

ולבן סוד הזכר - יש ימין למעלה ויש ימין למטה. יש שמאל למעלה ויש שמאל למטה. יש ימין למעלה בקדשה עליונה. ויש ימין למטה שהוא באזד האחר. יש שמאל למעלה בקדשה עליונה, לעור אהבה, להתקשר לבנה, במקום קדוש למעלה להאר.

יש שמאל למטה שמספריד אהבה של מעלה, ומפרקיד אותה מהאר ב❖ם ולחתקרב עמו, וזהו הצד של הנחש הרע. שכאשר השמאלי הזה של מטה מהטעור, אז הוא מושך את הלבנה ומפרקיה ב❖ם, והוא שואבת מות למטה בנחש, והוא נדבקת מלמעלה, ואורה נחשך, ונדבקת כל, כי נדבקת בנחש ומתרחקת מעין חמיים, ולמן גורמת מות לכל העוזלים. וזהו פאשר נתמאות המקדש עד זמן קצוב בשמתהקנות הלבנה ושבה להאר, וזהו אהל מועד.

על זה יהושע לא מת, אלא בעיטיו של הנחש הזה שקרב ופגם את המפשין כבראשוונה. וזהו סוד הפטוב יהושע בן נון נער. שאף על גב שהוא נער למטה לקבל אור, לא ימש מותו האهل. כמו שזה נפוגם, כך גם זה נפוגם, אף על גב שמן קדוש היה לו, בין שנגפמה הלבנה, אך ורק לא נצול לבדו מפנו מאותו גון ממש, והרי נתחבר.

אשרי הצדיקים שיזעדים סודות התורה ונרביקם בתורה, ומקרים הפטוק שפטוב, (יהושע) והגית בו יומם ולילה וגוי. ובשביליה יזפו לחזי העולם הבא, שפטוב רברימל כי הוא חייך וארך ימיך וגוי.

על דא, רזא דמלה, אית ימינה לעילא, ואית ימינה לתתא. אית שמאלא לעילא, ואית שמאלא לתתא. אית ימינה לעילא, בקדושה עלאה. ואית ימינה לתתא, דאייהו בסטרא אחרא. אית שמאלא לעילא בקדושה עלאה, לאחער רחימותא, לאחתקשרא סיירה, באתר קדישא לעילא, לאחנירא.

אית שמאלא לתתא, דאפריש רחימותא דלעילא, ואפריש לה מלאנ Hera ב❖ם, ולאתקרבא בהדיה, ודא הוא סטרא דחויא בישא. דבר שמאלא דא דלתתא אטערת, פדין משיך לה לסיירה, ואפריש לה מלעילא, ואתחשבת נהורה, ואתדרבקת בחויא, וכדין שאיבת מותא לתתא, לכלא דאתדרבקת בחויא, ואתדרבקת מאילנא דחוי, ועל דא גרים מותא לכל עולם. ודא הוא כד אסתאב מקדשא, עד זמנה קציב, דאתתקנת סיירה, ותבת לאנברה, ודא הוא אהל מועד. על דא יהושע לא מית, אלא בעיטה דנחש דא, דקריב ופגמים משכנא כדקדיםיתא.

ודא הוא רזא דכתיב, (שמות ל) יהושע בן נון נער. דאף על גב דאייהו נער לתתא, לקבלא נהורה, לא ימש מותו האهل, כמה דאתפוגים דא, וכי נמי אתפוגים דא אף על גב דזינה קדישא הויה ליה, בין דאתפוגים סיירה, וכי הוא ורק לא אשׂתזיב בלחדוי מגיה, מהו

גווונא ממש, והא אתמר.

ובאין איןון צדייקיא, דידעין רזין דאורייתא, ומתקבקין בה באורייתא, ומקיימין קרא דכתיב, (יהושע א) וקהילת בו יומם ולילה וגוי. ובגינה יזפון לחזי עולם דאתי, דכתיב, (דברים ל) כי הוא חייך ואורך ימיך וגוי.